

EDUSKUNNAN VASTAUS 151/2012 vp

Hallituksen esitys eduskunnalle laiksi kaupallisen kalastuksen vakuutustuesta

Asia

Hallitus on antanut eduskunnalle esityksensä laiksi kaupallisen kalastuksen vakuutustuesta (HE 129/2012 vp).

Valiokuntakäsittely

Maa- ja metsätalousvaliokunta on antanut asiasta mietinnön (MmVM 8/2012 vp).

Päätös

Eduskunta on hyväksynyt seuraavat lausumat:

1. Eduskunta edellyttää, että EU:n valvontasäännösten täytäntöönpanoa koskevien säännösten valmistelun yhteydessä otetaan tarkasteluun kalastusvakuutustuen epäämistä koskevat säännökset siten, että rikkomusten seuraamukset ovat oikeassa suhteessa niiden vakavuuteen.
2. Eduskunta edellyttää, että hyljekantojen hoitosuunnitelma päivitetään.

Eduskunta on hyväksynyt seuraavan lain:

Laki

kaupallisen kalastuksen vakuutustuesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 luku

Yleiset säännökset

1 §

Tavoite

Lain tavoitteena on edistää kalastuselinkeinoon harjoittamista Suomen aluevesien ja talousvyöhykkeen erityisissä olosuhteissa.

2 §

Soveltamisala

Tätä lakia sovelletaan kalastusvälineille sekä rannikkokalastukseen käytettäville aluksille ai-

heutuneiden vahinkojen korvaamiseen valtion varoista maksettavaan tukeen.

3 §

Kaupallisen kalastajan määritelmä

Tässä laissa *kaupallisella kalastajalla* tarkoitetaan luonnollista henkilöä tai yhteisöä, jonka itse pyytämän kalan tai siitä jalostettujen kalatuotteiden myynnistä kertynyt, 4 §:ssä tarkoitettun vakuutus sopimuksen tekemistä välittömästi edeltäneen kolmen tilikauden liikevaihdon keskiarvo ylittää arvonlisäverolain (1501/1993) 3 §:n 1 momentissa säädetyn määrän, taikka joka on yhtiömiehenä tai osakkaana edellä tarkoitettussa yhteisössä.

Kaupallisena kalastajana pidetään myös luonnollista henkilöä tai yhteisöä, joka on ryhtynyt tai ryhtyy vakuutus sopimuksen tekovuonna tai tätä edeltävänä vuonna harjoittamaan kaupallista kalastusta ja joka esittää suunnitelman siitä, miten kalan tai siitä jalostettujen kalatuotteiden myynnistä kertyvä liikevaihto ylittää arvonlisäverolain 3 §:n 1 momentissa säädetyn määrän viimeistään kolmantena tilikautena vakuutus sopimuksen tekemisestä.

2 luku

Vakuutustuen edellytykset

4 §

Vakuutustuen saajaa koskevat edellytykset

Vakuutustukea myönnetään ilman erillistä hakemusta sellaiselle kaupalliselle kalastajalle, joka on tehnyt vakuutus sopimuksen hyväksytyt kalastusvakuutuslaitoksen kanssa. Edellytyksenä on, että kaupallinen kalastaja on merkitty kalastusaluksen haltijaksi tai omistajaksi merellä toimivien kalastus- ja vesiviljelyalusten rekisteröinnistä annetussa laissa (690/2010) tarkoitettuun rekisteriin, jäljempänä *kalastusalusrekisteri*. Jos kyseessä on luonnollinen henkilö, tämän tulee olla rekisteröitynyt ammattikalastajaksi.

Vakuutustuen maksamisen edellytyksenä on, että tuen saaja on oikeutettu vakuutus korvaukseen 1 momentissa tarkoitetun vakuutus sopimuksen perusteella. Vakuutustuki maksetaan tuen saajalle osana kalastusvakuutuslaitoksen suorittamaa vakuutus korvausta.

Vakuutus sopimusta koskevista edellytyksistä, kalastusvakuutuslaitosten hyväksymisestä ja korvauksen hakemisesta valtiolta säädetään 3 luvussa.

5 §

Vahinkotapahtumaa koskevat edellytykset

Vakuutustukea maksetaan sellaisen vahingon perusteella, joka on syntynyt voimakkaan myrs-

kyn, karikkoisen rannikon, lumi- tai jääolosuh- teiden taikka hylkeiden tai merimetsojen aiheut- tamana:

1) Suomen aluevesillä tai talousvyöhykkeel- lä;

2) kalastusalusrekisteriin merkityillä aluksil- la käytettäville pyyntivälineille, kalastusalus- rekisterissä rannikkoalusten ryhmään merkityil- le aluksille taikka talvikalastuksessa käytettävil- le pyynti-, kulku- ja kuljetusvälineille;

3) satamassa, ankkurissa, telakalla, kalastus- tapahtuman aikana, pyynti- tai kalankuljetus- matkalla taikka ihmishenkiä pelastettaessa.

Valtioneuvoston asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä vakuutustuen piiriin kuu- luvista vahingoista, pyyntivälineistä, kalastus- tapahtumista ja pyyntimatkoista sekä vahingon aiheuttaneista luonnonolosuhteista.

6 §

Tuen epääminen

Vakuutustukea ei makseta, jos tuen saaja on lainvoimaisella ratkaisulla tuomittu sakko- tai vankeusrangaistukseen Euroopan unionin yhtei- sen kalastuspolitiikan toimeenpanoa koskevan Euroopan unionin tai kansallisen lainsäädännön rikkomisesta. Oikeutta tukeen ei ole sellaisten vahinkojen perusteella, jotka ovat syntyneet sen kalenterivuoden aikana, jona rikkomus on tapah- tunut.

Vakuutustukea ei makseta, jos tuen saaja:

1) on aiheuttanut tahallisesti vahinkotapahtu- man tai huolimattomuudellaan olennaisesti myötävaikuttanut sen syntyyn;

2) on vaikuttanut vahingon suuruuteen lai- minlyömällä vakuutuskohteen pelastustyöt tai käyttämällä vakuutuksen kohteena olevaa alusta tai pyyntivälinettä sen tavanomaisesta käyttötar- koituksesta tai -tavasta poikkeavalla tavalla;

3) ei täytä 3 §:n 2 momentissa tarkoitettua lii- kevaihtoa koskevaa edellytystä tai 4 §:n 1 mo- mentissa säädettyä rekisteröintiä koskevaa edel- lytystä.

7 §

Vakuutustuen määrä

Vakuutustukea maksetaan määrä, joka vastaa 40 prosenttia vahingon todellisesta suuruudesta. Jos vahinko on aiheutunut rannikkoalukselle, veneelle, isorysälle, troolille tai nuotalle, tukea maksetaan kuitenkin määrä, joka vastaa 90 prosenttia vahingon todellisesta suuruudesta. Vakuutustukea ei makseta siltä osin kuin kalastusvakuutuslaitoksen on mahdollista saada takautumisoikeuden perusteella korvausta kolmannelta taholta. Jos vakuutuskorvausta alennetaan vakuutussopimuksen ehdoissa määrättyllä perusteella, tukea maksetaan kuitenkin enintään edellä mainittu osuus alennetun vakuutuskorvauksen määrästä. Jos vakuutuskorvaus evätään kokonaisuudessaan vakuutustuen saajan toiminnasta johtuvalla perusteella, tukea ei makseta.

Vakuutustukea ei makseta, jos sen määrä vahinkotapahtumaa kohden olisi enintään 100 euroa. Tätä määrää laskettaessa vahinkotapahtumana pidetään kaikkia saman kalastustapahtuman, pyyntimatkan, kalankuljetusmatkan tai pelastustehtävän aikana aiheutuneita vahinkoja. Jos vahingon tapahtumahetkeä on mahdotonta todentaa, vahinkotapahtumana pidetään saman kalastustapahtuman, pyyntimatkan, kalankuljetusmatkan tai pelastustehtävän aikana todettuja vahinkoja. Jos kysymys on verkoille aiheutuneista vahingoista, edellä tarkoitettua määrää laskettaessa otetaan kuitenkin huomioon yhden kalenterivuoden aikana tapahtuneet vahingot.

8 §

Selvitys vahinkotapahtumasta

Vakuutustuen saaja on velvollinen esittämään selvityksen vahingon olosuhteista, määrästä ja muista vahinkotapahtumaan liittyvistä tuen maksamisen edellytyksistä. Selvitys on esitettävä ilman aiheetonta viivytystä.

Selvitys toimitetaan kalastusvakuutuslaitokselle, joka on velvollinen säilyttämään vahinkotapahtumaa koskevat tiedot ja asiakirjat 10 vuotta vakuutuskorvauksen maksamisesta.

3 luku

Kalastusvakuutuslaitosta koskevat vaatimukset

9 §

Vakuutussopimusta koskevat edellytykset

Tässä laissa tarkoitettuun vakuutussopimukseen sovelletaan vakuutussopimuslakia (543/1994), jollei jäljempänä toisin säädetä. Kalastusvakuutuslaitoksen on hyväksyttävä vakuutuksenottajaksi jokainen tässä laissa säädetty vakuutustuen saajaa koskevat edellytykset täyttävä taho. Vakuutuslaitos voi kieltäytyä sopimuksen tekemisestä, jos tuen saaja on olennaisesti rikkonut vakuutustuen tai vakuutussopimuksen ehtoja kahden edeltävän kalenterivuoden aikana siten, että sopimus on irtisanottu, tai muutoin on perusteltua syytä epäillä, ettei tuen saaja täytä vakuutussopimuksesta aiheutuvia velvoitteitaan.

Vakuutuksen on katettava kaikki 5 §:ssä säädetty edellytykset täyttävät vahinkotapahtumat sekä vakuutuksenottajan käyttökelpoiset samaan pyydyslajiin kuuluvat kalastusvälineet ja rannikkoalukset niiden täydestä arvosta. Jos vakuutusta haetaan rannikkoalukselle, edellytyksenä on, että alus on katsastettu, tai jos aluksen kokonaispituus on alle 10 metriä, muu luotettava selvitys aluksen kunnosta.

Tuen saajalta perittävän vakuutusmaksun tulee olla kohtuullinen. Kalastusvakuutuslaitoksen on vakuutusmaksuja määritellään otettava huomioon tuen hallinnointiin liittyvät välttämättömät kustannukset sekä tuen määrään perustuva kalastusvakuutuslaitoksen riskin aleneminen.

Vakuutussopimus on voimassa kalenterivuoden kerrallaan. Sopimuksen voimassaolo jatkuu ilman toimenpiteitä, jollei kumpikaan osapuoli irtisano sopimusta viimeistään 15 päivänä joulukuuta. Sopimus on irtisanottava, jos vakuutustuen ehtojen muuttaminen tätä edellyttää, kalastusvakuutuslaitoksen hyväksyntä peruutetaan, vakuutuksenottaja ei ole täyttänyt 3 §:n 2 momentissa säädettyä edellytystä, vakuutuksenottaja ei enää täytä 4 §:ssä säädettyjä tuen myöntämisen edellytyksiä tai vakuutussopimusta ei

ole tehty tämän pykälän 2 momentissa edellytetyllä tavalla.

Valtioneuvoston asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä samaan pyydyslajiin kuuluvista kalastusvälineistä sekä sellaisten vakuutuskohteiden kunnosta, jotka on otettava vakuutuksen piiriin.

10 §

Kalastusvakuutuslaitoksen hyväksyminen

Kalastusvakuutuslaitokseksi voidaan hyväksyä sellainen vakuutusyhdistyslaissa (1250/1987) tarkoitettu vakuutusyhdistys tai vakuutusyhtiölaissa (521/2008) tarkoitettu vakuutusyhtiö taikka ulkomaisista vakuutusyhtiöistä annetussa laissa (398/1995) tarkoitettu ulkomaisen vakuutusyhtiön Suomessa sijaitseva sivuliike, jolla on vakuutustukea koskevien tehtävien hoitamiseksi tarvittavat taloudelliset ja hallinnolliset edellytykset. Hyväksynnän edellytyksenä on lisäksi, että hakija osoittaa tarjoavansa vakuutuksia sellaisin ehdoin, että 9 §:ssä säädetty edellytykset täyttyvät ja että vakuutuskorvauksen perusteella voidaan maksaa vakuutustukea.

Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus päättää hakijan hyväksymisestä toimimaan kalastusvakuutuslaitoksena. Päätös tehdään hakemuksesta, josta on käytävä ilmi hyväksymisen edellytysten kannalta tarpeelliset tiedot. Päätökseen voidaan ottaa vakuutustuen hallinnoimiseen liittyviä ehtoja, jos se on tarpeen yhdenmukaisten menettelyjen varmistamiseksi kalastusvakuutuslaitoksissa.

Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus voi peruuttaa kalastusvakuutuslaitoksen hyväksynnän, jos hyväksymisen edellytykset eivät enää täyty. Ennen hyväksynnän peruuttamista tulee vakuutuslaitokselle antaa mahdollisuus kohtuullisessa ajassa korjata virhe, jos korjaaminen on mahdollista. Peruuttamista koskeva päätös tulee voimaan välittömästi seuraavan kalenterivuoden tammikuun 1 päivänä.

11 §

Kalastusvakuutuslaitoksen avustamis- ja tiedonantovelvollisuus

Kalastusvakuutuslaitoksen on vahinkotapahumaa selvittäessään otettava huomioon valtion etu vakuutustuen maksajana ja viivytyksettä saatettava elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen tietoon epäily mahdollisista tukeen liittyvistä väärinkäytöksistä.

Kalastusvakuutuslaitoksen on ilmoitettava hyvissä ajoin ennakolta elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle sellaisista muutoksista, jotka koskevat vakuutus sopimuksen ehtoja, vakuutusmaksuja tai muita olosuhteita, joilla voi olla merkitystä kalastusvakuutuslaitoksen hyväksynnän kannalta.

Kalastusvakuutuslaitoksella on velvollisuus ilmoittaa arvoltaan 50 000 euroa ylittävistä vahingoista elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle ennen korvauksen maksamista. Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle on varattava tilaisuus tarkastaa vahinko ennen korvauksen suorittamista. Kalastusvakuutuslaitoksen on avustettava elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskusta tarkastuksessa antamalla tietoja ja asiantuntija-apua.

Kalastusvakuutuslaitoksella on velvollisuus yksilöidystä pyynnöstä luovuttaa elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle sellaisia tuen saajaa ja vakuutuskohdetta koskevia tietoja, jotka ovat välttämättömiä vakuutustuen maksamisen edellytysten selvittämiseksi ja valvomiseksi.

Kalastusvakuutuslaitoksen tiedonantovelvollisuus koskee myös salassa pidettäviä tietoja. Tietoja ei saa käyttää muuhun kuin siihen tarkoitukseen, johon ne on viranomaiselle säädettyjen tehtävien hoitamiseksi luovutettu.

12 §

Vakuutustukea koskeva päätös

Kalastusvakuutuslaitoksen on vakuutus sopimusta koskevassa asiassa annettava hakijalle tämän pyynnöstä kirjallinen päätös.

Kalastusvakuutuslaitos antaa vakuutuskorvausta koskevassa asiassa hakijalle kirjallisen päätöksen. Jos vakuutuskorvauksen osana maksetaan tukea, päätöksestä on käytävä ilmi tuen osuus korvauksesta. Jos tuki evätään kokonaan tai osittain, päätöksestä on käytävä ilmi, miltä osin tukea ei makseta sekä perustelut tuen epäämiselle.

13 §

Korvauksen hakeminen valtiolta

Kalastusvakuutuslaitoksen on kirjallisesti haettava valtiolta korvausta tässä laissa tarkoitettujen vakuutuskorvausten osana maksamistaan tuista. Hakemus voidaan tehdä enintään kahdesti vuodessa. Jos yhteen vahinkotapahtumaan sisältyvän vahingon suuruus ylittää 50 000 euroa, kalastusvakuutuslaitos voi hakea ennakkoa.

Hakemus osoitetaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle. Hakemukseen on liitettävä selvitys tuen saajista, tukeen oikeuttavien vahinkojen perusteella maksetuista korvauksista ja niihin sisältyvän tuen osuudesta tai tarvittavan ennakon määrästä sekä kuvaus vahinkotapahtumista.

Valtioneuvoston asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä korvauksen hakemisesta ja maksamisesta noudatettavasta menettelystä.

14 §

Kalastusvakuutuslaitoksen tehtävien hoitaminen

Kalastusvakuutuslaitoksen on tässä laissa säädettyjä tehtäviä hoitaessaan noudatettava, mitä hallintolaissa (434/2003), sähköisestä asioinnista viranomaistoiminnassa annetussa laissa (13/2003), kielilaissa (423/2003) ja viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetussa laissa (621/1999) säädetään.

Kalastusvakuutuslaitoksen palveluksessa olevaan henkilöön tai luottamustehtävää hoitavaan sovelletaan rikosoikeudellista virkavastuuta koskevia säännöksiä tämän hoitaessa vakuu-

tustukeen liittyviä tehtäviä. Vahingonkorvausvastuusta säädetään vahingonkorvauslaissa (412/1974).

15 §

Kalastusvakuutuslaitoksen ohjaus ja valvonta

Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus ohjaa ja valvoo kalastusvakuutuslaitoksia niiden hoitaessa tässä laissa säädettyjä tehtäviä. Muusta kalastusvakuutuslaitosten valvonnasta säädetään 10 §:n 1 momentissa mainituissa laeissa.

Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksella on oikeus suorittaa tarkastus kalastusvakuutuslaitoksen toimitiloissa. Tarkastus voi koskea kaikkia tiloja ja tietoja, jotka ovat merkityksellisiä hyväksynnän edellytysten ja vakuutustuen asianmukaisen hallinnon valvomiseksi. Tarkastusta ei kuitenkaan saa suorittaa pysyväisluonteiseen asumiseen käytettävissä tiloissa.

4 luku

Erinäiset säännökset

16 §

Tuen saajan valvonta

Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksella on oikeus suorittaa vakuutustuen edellytysten ja määrän toteamiseksi tai valvomiseksi tarkastus tuen saajan aluksella sekä tiloissa, joita käytetään kalastukseen liittyvän elinkeinotoiminnan harjoittamiseen. Tarkastusta ei kuitenkaan saa suorittaa pysyväisluonteiseen asumiseen käytettävissä tiloissa.

Elinkeino-, ympäristö- ja liikennekeskuksella on oikeus saada tarkastuksen suorittamiseksi tarvittavat tiedot ja asiakirjat maksutta sekä ottaa vahinkotapahtumaa koskeva aineisto haltuunsa, jos tarkastuksen päämäärän saavuttaminen tätä edellyttää. Aineisto tulee viipymättä palauttaa, kun tarkastuksen suorittaminen ei enää edellytä sen hallussapitoa.

17 §

Tuen takaisinperintä

Perusteetta tai liikaa maksettu tuki peritään takaisin vakuutustuen saajalta, jos:

1) tuen saajaa ja vahinkotapahtumaa koskevat edellytykset eivät ole täyttyneet;

2) vahinkotapahtuman perusteella on maksettu tukea, johon tuen saajalla ei 6 §:n mukaan ollut oikeutta;

3) Euroopan unionin lainsäädäntö tätä edellyttää.

Edellä 6 §:n 1 momentissa tarkoitettussa tapauksessa tuki voidaan jättää kokonaan tai osittain perimättä takaisin, jos teosta ei ole annettu sakkoa ankarampaa rangaistusta ja tuen saajalle aiheutuneen vahingon taloudellinen arvo huomioon ottaen takaisinperintä vaarantaisi tuen saajan elinkeinotoiminnan jatkamisen edellytykset.

Takaisinperittävälle määrälle on suoritettava korkolain (633/1982) 3 §:n 2 momentissa tarkoitettua vuotuista korkoa lisättynä kolmella prosenttiyksiköllä. Korkoa on suoritettava vakuutuskorvauksen maksupäivästä takaisinperittävän määrän takaisinmaksuun saakka. Edellä 6 §:n 1 momentissa tarkoitettussa tapauksessa takaisinperittävälle määrälle ei lasketa korkoa siltä ajanjaksolta, jonka rikkomusasian käsittely on vireillä viranomaisessa.

Jos takaisinperittävää määrää ei makseta viimeistään takaisinperintäpäätöksessä määrättyä eräpäivänä, sille on suoritettava vuotuista viivästyskorkoa korkolain 4 §:n 1 momentissa tarkoitettuna korkokannan mukaan.

18 §

Takaisinperinnän menettelyt

Tuen takaisinperinnästä päättää elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus. Päätöksellä vahvistetaan takaisinperittävä määrä, 17 §:n 3 momentissa tarkoitettu korko sekä niiden suorittamiselle asetettava eräpäivä.

Takaisinperintää koskeva päätös on tehtävä ilman aiheetonta viivytystä sen jälkeen, kun

elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus sai tiedon takaisinperinnän perusteesta ja viimeistään kymmenen vuoden kuluttua vakuutuskorvauksen maksamisesta.

Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus vastaa takaisinperintäpäätöksen täytäntöönpanosta. Takaisinperintäpäätös voidaan ulosottoin panna täytäntöön sen jälkeen, kun päätös on saanut lainvoiman. Päätöksen täytäntöönpanoon sovelletaan, mitä ulosottokaassa (705/2007) säädetään.

19 §

Toimivaltainen elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus

Tässä laissa elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle säädettyjä tehtäviä hoitaa kaikkien elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskusten toimialueella Pohjanmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus. Muut elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukset, joiden toimialue rajautuu Suomen merialueen rannikkoon, antavat virka-apua toimialueillaan 11 §:n 3 momentissa tarkoitettujen vahinkotapahtumien toteamiseksi tehtävissä tarkastuksissa sekä 16 §:ssä tarkoitetuissa tarkastuksissa.

20 §

Muutoksenhaku

Kalastusvakuutuslaitoksen tämän lain soveltamista koskevaan päätökseen ei saa hakea muutosta valittamalla. Vakuutuksenottaja voi tehdä päätöksestä oikaisuvaatimuksen Pohjanmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle. Oikaisuvaatimus on tehtävä kirjallisesti 30 päivän kuluessa päätöksen tiedoksisaannista. Oikaisuvaatimus on käsiteltävä viipymättä. Jos samaa vahinkotapahtumaa koskeva asia on vireillä muussa valituselimessä tai tuomioistuimessa, oikaisuvaatimuksen käsittely on keskeytettävä kunnes edellä tarkoitettu asia on ratkaistu.

Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen tässä laissa tarkoitettuun päätökseen saa hakea muutosta valittamalla siten kuin hallintolain-

käyttölaissa (586/1996) säädetään. Hallinto-oikeuden tämän lain nojalla antamaan päätökseen saa hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan. Valitus ei estä kalastusvakuutuslaitoksen hyväksynnän peruuttamista koskevan päätöksen täytäntöönpanoa.

5 luku

Voimaantulo ja siirtymäsäännökset

21 §

Voimaantulo

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 . Tässä laissa tarkoitettua vakuutustukea voidaan kuitenkin myöntää ja maksaa vasta 1 päivästä tammikuuta 2014 alkaen.

Tällä lailla kumotaan kalastusvakuutusyhdistyksistä annettu laki (331/1958), jäljempänä *kalastusvakuutusyhdistyslaki*.

22 §

Aikaisemman lain mukaisia vakuutus sopimuk sia ja niihin perustuvia avustuksia koskevat siirtymäsäännökset

Ennen tämän lain voimaantuloa tehdyt kalastusvakuutusyhdistyslain mukaiset vakuutus sopimukset on irtisanottava päättymään viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2013. Niiden perustella maksettaviin valtionavustuksiin sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

Tämän lain tultua voimaan kalastusvakuutusyhdistys voi tehdä vakuutus sopimuksia kalastusvakuutusyhdistyslaissa säädetyillä edellytyksillä siten, että sopimuksen voimassaolo päättyy viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2013. Tällaisten sopimusten perusteella maksettuihin korvauksiin voidaan maksaa kalastusvakuutuslaissa säädettyä avustusta, jos vahinko on tapahtunut sopimuksen voimassa ollessa ja edellytykset täyttyvät.

23 §

Valtionapurahastoa koskevat siirtymäjärjestelyt

Kalastusvakuutusyhdistyslain 13 §:ssä tarkoitettuun valtionapurahastoon sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä, jollei jäljempänä toisin säädetä. Jos kalastusvakuutusyhdistys hyväksytään tämän lain 10 §:n nojalla kalastusvakuutuslaitokseksi, valtionapurahastoa ei palauteta valtiolle ja sen hallintoon sovelletaan, mitä kalastusvakuutusyhdistyslain 13 §:ssä säädetään. Jos kalastusvakuutusyhdistykset yhdistyvät, kalastusvakuutusyhdistys muutetaan keskinäiseksi vakuutusyhtiöksi tai kalastusvakuutusyhdistys siirtää vakuutuskantansa toiselle tämän lain 10 §:n 1 momentissa tarkoitettulle toimijalle, valtionapurahastot tuottoineen siirtyvät sijaan tulleen toimijan hallintaan edellyttäen, että tämä hyväksytään kalastusvakuutuslaitokseksi.

Valtionapurahastosta saatua tuottoa ei kuitenkaan 1 päivästä tammikuuta 2014 lähtien saa käyttää kalastusvakuutuslaitoksen tavanomaisen toiminnan rahoittamiseen. Tuotto, joka kertyy mainitun päivän jälkeen, on tilitettävä vuosittain valtiolle siltä osin kuin sitä ei käytetä johonkin seuraavista tarkoituksista:

1) kaikkien kalastusvakuutuslaitosten henkilökunnalle tai luottamushenkilöille avoin koulutus, joka koskee tässä laissa säädettyjen tehtävien hoitamista;

2) vakuutustukea koskeva tiedottaminen ja koulutus, joka on avoin kaikille vakuutusentajille;

3) tämän lain 13 §:ssä tarkoitettujen hakemusten tekemisestä aiheutuvat hallinnolliset kustannukset henkilökunnan palkkakustannuksia tai luottamushenkilöiden palkkioita lukuun ottamatta;

4) elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukseen avustaminen tuen saajan tai vahinkotapahtumien tarkastuksessa.

Jos kalastusvakuutuslaitos lopettaa toimintansa tai sen hyväksyntä peruutetaan, kalastusvakuutuslaitoksen on palautettava ennen toiminnan lopettamista tai viimeistään kuuden kuukauden kuluessa hyväksynnän peruuttamisesta val-

EV 151/2012 vp — HE 129/2012 vp

tionapurahaston arvo valtiolle sekä edellä tarkoitettu tuotto.

Helsingissä 17 päivänä joulukuuta 2012
